

Sygnatura akt I C 1057/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 marca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Marek Dziwiński

Protokolant: Anna Lasko

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 marca 2019 r. w K.

sprawy z powództwa A. D.

przeciwko Towarzystwu (...) S.A. w W.

o zapłatę

I zasądza od strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz powoda A. D. kwotę 3.981,70 zł (słownie złotych: trzy tysiące dziewięćset osiemdziesiąt jeden i 70/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 21.02.2016 r. do dnia zapłaty;

II dalej idące powództwo oddala;

III zasądza od strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz powoda A. D. kwotę 1.404,79 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV ustala i przyznaje biegłemu P. S. od Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze) kwotę 360,42 zł tytułem wynagrodzenia za udział w rozprawie w dniu 13.03.2019 r. i złożenie wyjaśnień do opinii;

V nakazuje powodowi A. D., aby uiścił na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowy w Kamiennej Górze) kwotę 144,64 zł tytułem zwrotu wydatków wyłożonych przez Skarb Państwa, zaś stronie pozwanej Towarzystwu (...) S.A. w W. nakazuje, aby z tego tytułu uiściła na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowy w Kamiennej Górze) kwotę 512,81 zł;

VI nakazuje zwrócić od Skarbu Państwa (Sądu Rejonowy w Kamiennej Górze) na rzecz strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A. w W. kwotę 50,33 zł stanowiącą niewykorzystaną sumę zaliczki na biegłego.

Sygn. akt I C 1057/16

UZASADNIENIE

Powód A. D. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A. w W. kwoty 5 134,49 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 20.02.2016 r. do dnia zapłaty, a także o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje żądanie powód podał, że w dniu 02.02.2016 r. kierujący pojazdem ubezpieczonym u strony pozwanej w zakresie odpowiedzialności cywilnej pojazdów mechanicznych, doprowadził do uszkodzenia pojazdu marki A. o nr. rej. (...), stanowiącego własność P. O.. Powód podniósł, że pojazd uległ uszkodzeniu w zakresie szczegółowo wskazanym w kalkulacjach naprawy sporządzonych przez pozwanego oraz powoda. Powód wskazał, że strona pozwana przeprowadziła postępowanie likwidacyjne, uznała swoją odpowiedzialność i wypłaciła na rzecz P. O. odszkodowanie z tytułu naprawy pojazdu w wysokości 30 404,20 zł. Powód podał, że wypłacone odszkodowanie

zostało zaniżone, gdyż pozwany nie uwzględnił cen części oryginalnych i zaniżył wysokość stawki za robociznę. Powód podniósł, że nabył od poszkodowanego wierzytelność, od której odsetki należą się, zdaniem powoda, od następnego dnia po wydaniu decyzji odszkodowawczej.

Strona pozwana Towarzystwo (...) S.A. w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości, a także o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje stanowisko strona pozwana przyznała, że po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego wypłaciła tytułem odszkodowania łącznie kwotę 30 404,20 zł. W ocenie strony pozwanej powyższa kwota stanowi rzeczywistą wysokość kosztów naprawy i pozwala skutecznie przywrócić pojazd do stanu sprzed szkody. Strona pozwana podała, że w sporządzonym przez nią kosztorysie uwzględniono odpowiednie rabaty, natomiast w kosztorysie powoda zdublowano niektóre pozycje oraz niezasadnie ujęto lakierowanie wstępne. Strona pozwana zakwestionowała zasadność użycia do naprawy części oryginalnych z logo producenta, tym bardziej, że przedmiotowy pojazd był mocno wyeksploatowany i był wcześniej naprawiany.

Powód rozszerzył powództwo domagając się zasądzenia od strony pozwanej kwoty 5 878,37 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie:

- od kwoty 5 134,49 zł od dnia 20.02.2016 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 743,88 zł od dnia rozszerzenia powództwa do dnia zapłaty.

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa również w rozszerzonym zakresie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 02.02.2016 r. na drodze nr (...) w obszarze Gminy B. doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ samochód marki A. o numerze rejestracyjnym (...) należący do P. O.. Sprawca zdarzenia ubezpieczony był u strony pozwanej w ramach ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych.

Dowód: notatka informacyjna o zdarzeniu – akta szkody – płyta CD k. 60.

Ubezpieczyciel w oparciu o wykonane przez siebie kosztorysy określił koszt naprawienia uszkodzeń pojazdu na kwotę 30 404,20 zł i odszkodowanie w tej wysokości przyznał decyzją z 20.02.2016 r.

Dowód: informacja o wysokości szkody k. 21, kalkulacja naprawy k. 22-28, decyzja z 20.02.2016 r. k. 31.

Poszkodowanemu została wypłacona kwota przyznana wyżej wymienioną decyzją.

(okoliczności bezsporne)

Powód nabył wierzytelność wynikającą z przedmiotowej szkody.

Dowód: umowy cesji wierzytelności k.13-15, zawiadomienie k. 12.

Rzeczywisty koszt naprawy uszkodzeń pojazdu marki A. o numerze rejestracyjnym (...) powstałych w dniu 02.02.2016 r. wyniósł 34 385,90 zł.

Dowód: opinia P. S. biegłego z zakresu kosztów naprawy pojazdów z 04.07.2018 r. k. 194-209, wyjaśnienia do opinii z 13.03.2019 r. e-protokół rozprawy od 00:01:00 do 00:21:24.

Sąd zważył co następuje:

Powód domagał się dopłaty odszkodowania za koszty naprawy pojazdu, w związku z ubezpieczeniem pojazdu sprawcy szkody obowiązkowym ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych u strony pozwanej. Spór zatem dotyczył przede wszystkim kwestii rzeczywistego kosztu naprawy pojazdu marki A., uszkodzonego w dniu 02.02.2016 r. Oczywistym było, że strona pozwana ponosiła co do zasady odpowiedzialność za szkodę.

Na wstępie należy zauważyć, że odpowiedzialność Ubezpieczyciela jest odpowiedzialnością gwarancyjną. Zgodnie z przepisem art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Pojęcie szkody nie zostało zdefiniowane ustawowo, przyjmuje się jednak, że szkodą jest każdy uszczerbek w prawnie chronionych dobrach, z którym to ustawa wiąże powstanie odpowiedzialności odszkodowawczej. Szkada majątkowa obejmuje rzeczywistą stratę (*damnum emergens*) oraz utracone korzyści (*lucrum cessans*). Według przepisu art. 363 § 1 k.c., naprawienie szkody powinno nastąpić według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej.

Ustaień w zakresie określenia rzeczywistych kosztów naprawy pojazdu sąd dokonał w oparciu o opinię biegłego sądowego z zakresu kosztów naprawy pojazdów P. S.. Biegły przekonująco odpowiedział na zastrzeżenia powoda do opinii. Należy podkreślić, że jedynie użycie części oryginalnych do naprawy uszkodzeń pojazdu marki A. doprowadzi do pełnej kompensacji skutków zdarzenia z 02.02.2016 r. Co istotne, nie stwierdzono, żeby pojazd należący wówczas do P. O., w dniu 02.02.2016 r. był wyposażony w inne części niż oryginalne, a tylko takie ustalenia mogłyby uzasadniać użycie do likwidacji szkody części zamiennych innych niż oryginalne. Brak jest przy tym ryzyka, że powód wzbogaciłby się na dokonywanej naprawie, gdyż biegły P. S., wydając opinię, wiedział o poprzedniej naprawie i znał jej zakres. Ponadto biegły ten w wyjaśnieniach do opinii podał, że w swojej wieloletniej praktyce nigdy nie trafił na badania potwierdzające, że części zamiennie z symbolami „Q” czy też „PJ” były tak samo dobre, czy też spełniałyby takie same wymogi bezpieczeństwa co części z logo producenta, nawet wówczas gdy zostały wyprodukowane na tej samej linii produkcyjnej co części „O”. Nie ma również obaw, żeby zastosowanie części oryginalnych z logo producenta podniosło wartość uszkodzonego pojazdu. W tych warunkach sąd podzielił stanowisko biegłego odnoszące się do tego, że jedynie użycie części oryginalnych doprowadzi do naprawienia w całości szkody. Odnośnie kwestii podniesionej przez stronę pozwaną odnoszącej się do zawyżenia stawek za roboczogodzinę należy wskazać, że prawem poszkodowanego jest decydowanie o sposobie dokonania naprawy pojazdu, wyboru warsztatu naprawczego. Ubezpieczyciel może zachęcać poszkodowanego do zaakceptowania składanych propozycji, nigdy zaś wymagać podejmowania określonych czynności. W konsekwencji dobranych metod i przyjęcia średniej stawki roboczogodziny za naprawę biegły oszacował rzeczywisty koszt naprawy auta na kwotę 34 385,90 zł. Ta kwota pozwoli na pełną rekompensatę szkody, a przy tym nie doprowadzi do wzbogacenia powoda. Mając na względzie, że pozwany Ubezpieczyciel wypłacił dotychczas odszkodowanie w kwocie 30 404,20 zł, należało zasądzić dopłatę do odszkodowania – tj. kwotę 3 981,70 zł.

Orzeczenie w zakresie odsetek oparte jest o treść przepisu art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zgodnie z którym zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Z lektury akt szkodowych wynika, że Ubezpieczyciel potwierdził otrzymanie zgłoszenia o szkodzie w dniu 3.02.2016 r., jednak decyzję odszkodowawczą wydał w dniu 20.02.2016 r. i tym samym stanowczo wypowiedział się w kwestii odszkodowania (decyzji tej nie zmienił). W tych warunkach, skoro powodowi przysługuje wyższe odszkodowanie, to odsetki od jego sumy należały się od następnego dnia po wydaniu decyzji tj. od dnia 21.02.2016 r.

Z powyższych względów należało zasądzić od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 3 981,70 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 21.02.2016 r. do dnia zapłaty. Takie rozstrzygnięcie znajduje się w punkcie I sentencji wyroku. Dalej idące powództwo zostało w punkcie II wyroku oddalone.

Koszty procesu zostały stosunkowo rozdzielone. Zgodnie bowiem z przepisem art. 100 zd. 1 k.p.c. w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Powód wygrał sprawę w 78

%, a przegrał w 22 %. Odwrotne proporcje dotyczą strony pozwanej. Do kosztów procesu powoda zaliczono opłatę sądową w kwocie 257 zł, koszty zastępstwa prawnego w kwocie 1 800 zł, opłatę od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł oraz koszty opinii sądowej w kwocie 700 zł, łącznie – 2 774 zł. Do kosztów strony pozwanej należało zaliczyć koszty zastępstwa prawnego w kwocie 1 800 zł oraz koszty opinii w kwocie 1 649,67 zł – łącznie 3 449,67 zł. Po stosunkowym rozdzieleniu (2 163,72 – 758,93 zł) należało zasądzić od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 1 404,79 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, o czym orzeczono w punkcie III wyroku.

Biegłemu P. S. należało się wynagrodzenie za udział w rozprawie w dniu 13.03.2019 r. Stawka godzinowa wynagrodzenia została przez niego wskazana prawidłowo. Podana przez biegłego liczba 6 godzin potrzebna do wydania opinii zdaniem sądu była wskazana właściwie. Ponadto biegły oświadczył, że poniósł koszty dojazdu w kwocie 167,16 zł. W konsekwencji należało przyznać biegłemu żadaną kwotę 360,42 zł tytułem wynagrodzenia zgodnie z przedstawionym rachunkiem.

Skarb Państwa – Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze tymczasowo wyłożył kwotę 657,45 zł na wynagrodzenie biegłych. Na podstawie art. 83 ust. 2 w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, stosunkowo dzieląc wydatki, nakazano stronie pozwanej uiszczenie kwoty 512,81 zł, a powodowi – kwoty 144,64 zł, tytułem zwrotu wydatków wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa.

W punkcie VI sentencji wyroku nakazano zwrócić od Skarbu Państwa na rzecz strony pozwanej kwotę 50,33 zł stanowiącą niewykorzystaną zaliczkę na biegłego.